

Sygn. akt III Ca 1790/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 maja 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Lucyna Morys - Magiera

Sędzia SO Teresa Kołeczko - Waclawik (spr.)

Sędzia SR (del.) Ewa Buczek – Fidyka

Protokolant Justyna Chojecka

po rozpoznaniu w dniu 31 maja 2017 r. w Gliwicach na rozprawie

sprawy z powództwa J. D. (1) i J. D. (2)

przeciwko A. M.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach

z dnia 27 maja 2016 r., sygn. akt I C 242/08

1. **oddala apelację;**

2. **zasądza od pozwanej na rzecz powodów solidarnie kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym.**

SR (del.) Ewa Buczek – Fidyka SSO Lucyna Morys - Magiera SSO Teresa Kołeczko – Waclawik

Sygn. akt III Ca 1790/16

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach zasądził od pozwanej A. M. na rzecz powodów J. D. (1) i J. D. (2) na zasadzie art. 225 k.c. solidarnie kwotę 1.016,42 zł. z ustawowymi odsetkami od 9 czerwca 2007r. tytułem wynagrodzenia za korzystanie przez pozwaną z nieruchomości powodów w okresie od maja 2002r. do sierpnia 2007r., oddalił powództwo w pozostałej części i orzekł o kosztach procesu.

Sąd ustalił, że pozwana zajmując część działki nr (...) pozostającej w użytkowaniu wieczystym powodów, mającej dostęp do drogi publicznej, działała w złej wierze. Podniósł, że w sprawie o dział spadku po A. C. zakończonej we wrześniu 1990r., której uczestnikiem była pozwana, biegły geodeta dokonał podziału działki nr (...) na dwie mniejsze nr (...), którą przyznano pozwanej i (...), którą przyznano J. C.. Ze sporządzonej mapy wyraźnie wynikało, że działka nr (...), a tym samym nowo wydzielone działki nie mają dostępu do drogi publicznej, albowiem od ulicy oddziela je działka nr (...), którą następnie podzielono na działki nr (...). W tych okolicznościach pozwana nie powinna bezkrytycznie podchodzić do mapy geodezyjnej sporządzonej w 1995r., a więc po dokonaniu działu spadku po A. C., a także do decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu z których to dokumentów wynikało, że działka pozwanej ma dostęp

do drogi publicznej. Ustalił też Sąd, że wyrokiem z 11 maja 2006r. Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach w sprawie o sygn. akt I C 238/06 nakazał pozwanej wydanie powodom zajętej nieruchomości. Do wydania nieruchomości doszło 17 sierpnia 2007r. Wysokość wynagrodzenia Sąd ustalił na podstawie opinii biegłego rzeczoznawcy majątkowego. O odsetkach orzekł na podstawie art. 476 k.c. w zw. z art. 481 k.c. ma o kosztach na zasadzie art. 98 k.p.c.

W apelacji pozwana zarzuciła naruszenie przepisów postępowania – art. 328 § 2 k.p.c. w zw. z art. 233 § 1 i 2 k.p.c. polegające na nie wskazaniu w uzasadnieniu wyroku dowodów na których oparto rozstrzygnięcie i przyczyn, dla których odmówiono wiarygodności i mocy dowodowej dowodom, oraz polegające na przekroczeniu granic swobodnej oceny dowodów dokonanej wybiórczo, wbrew zasadom logiki i doświadczenia życiowego poprzez nieuwzględnienie mapy geodezyjnej z 1995r. i decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu z 17 lipca 2002r. z treści których wynikało, że nieruchomość pozwanej ma bezpośredni dostęp do drogi publicznej i że nie znajduje się tam działka nr (...) należąca do powodów, a także naruszenie prawa materialnego art. 225 k.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i uznanie, że zachowanie pozwanej cechowało się złą wiarą oraz art. 224 § 2 k.c. poprzez jego niezastosowanie.

Przedstawiając powyższe zarzuty wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu.

Powodowie wniesli o oddalenie apelacji i zasądzenie na ich rzecz kosztów postępowania odwoławczego.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Apelacja nie mogła odnieść skutku.

Wbrew zarzutom pozwanej sąd I instancji wskazał w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, iż rozstrzygnięcie oparł na materiale geodezyjnym sporządzonym przez biegłego geodetę M. R. w sprawie o dział spadku po ojcu pozwanej A. C. i wyjaśnił, dlaczego pozwana nie powinna bezkrytycznie opierać się na mapie z 1995 r. i decyzji o warunkach zabudowy z 2002r. Te ustalenia i oceny Sądu Rejonowego sąd odwoławczy w pełni podziela.

Wnioskodawcami w sprawie o sygn. akt I Ns 351/90 (uprzednio I Ns 493/88) o dział spadku po ojcu byli pozwana i J. C.. Do wniosku wnioskodawcy dołączyli mapę z 15 kwietnia 1988r. z której w sposób oczywisty wynikało, że między działką będącą przedmiotem działu a drogą publiczną, położona jest działka nr (...)/ (k. 5 akt I Ns 351/90). Również na mapie sporządzonej przez biegłego M. R., stanowiącej projekt podziału, wydzielone działki oznaczone numerami (...) oddzielone są od drogi publicznej działką nr (...)/ (k. 36 akt I Ns 351/90). Na rozprawie w dniu 27 września 1990r. zawarta została ugoda podpisana między innymi przez pozwaną, w której uczestnicy postępowania dokonując działu spadku w sprawie I Ns (...) odnieśli się właśnie do projektu biegłego R.. W aktach Kw 28727 Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach (k. 5-13), pozwana i J. C. we wniosku o wpis ich działek do ksiąg wieczystych dołączyli między innym wyciąg z wykazu zmian gruntowych wraz z opisem i mapą z 1991r., na której zaznaczono działkę (...) (uprzednio 85/45). W tych okolicznościach trafnie ocenił Sąd Rejonowy, że pozwana była świadoma zakresu swego posiadania działki nr (...), albowiem zakres ten w sposób nie budzący żadnych wątpliwości wynikał z materiału geodezyjnego stanowiącego podstawę działu spadku po ojcu pozwanej i wpisu jej prawa własności do księgi wieczystej. Dlatego ocena, iż pozwana nie powinna bez zastrzeżeń akceptować mapy z 1995r. i treści decyzji o warunkach zabudowy, z których wynikało, że jej działka ma dostęp do drogi publicznej zasługuje na akceptację, tym bardziej, że jak wyjaśnił biegły J. M. w sprawie o zasiedzenie nieruchomości toczącej się w Sądzie Rejonowym w Tarnowskich Górach pod sygn. akt I Ns 454/15, na działkach objętych postępowaniem, po wykonaniu pracy geodezyjnej przez biegłego R. do czasu wykonania pracy geodezyjnej przez S. D. nie toczyło się żadne postępowanie rozgraniczeniowe (k. 503-505 akt sprawy).

W tych okolicznościach zasadnie ocenił Sąd Rejonowy, iż pozwana nie mogła być uznana za posiadacza części działki (...) w dobrej wierze stąd nie mogły odnieść skutku zarzuty naruszenia prawa materialnego art. 225 k.c. i art. 224§2 k.c.

Z tych względów apelacja jako bezzasadna została oddalona na podstawie art. 385 k.p.c. O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z § 2 pkt 2 w zw. z § 10 ust.

1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z 22.10.2015r. (Dz. U. 2015.1804) w brzmieniu obowiązującym w dacie wniesienia apelacji.

SR (del.) Ewa Buczek-Fidyka SSO Lucyna Morys-Magiera SSO Teresa Kołeczko-Waławik